

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

02 серпня 2018 р.

Київ

№ 380-р

Про визнання підтримки суб'єктів господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги від 01.08.2018 № 500-01/3646-п та повідомлення про нову державну допомогу, надіслані листами Северодонецької міської ради від 12.04.2018 № 1941 (вх. № 208-ПДД від 23.04.2018) та від 30.05.2018 № 2780 (вх. № 268-ПДД від 04.06.2018), які було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (далі – Порядок 2-рп),

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДТРИМКУ

- (1) Листом від 12.04.2018 № 1941 (вх. № 208-ПДД від 23.04.2018) Северодонецької міської ради відповідно до пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» було подано повідомлення про нову державну допомогу (далі – Повідомлення).
- (2) Антимонопольним комітетом України (далі – Комітет) листом від 07.05.2018 № 500-29/05-5529 залишено Повідомлення без руху та запитано додаткову інформацію.
- (3) Листом від 30.05.2018 № 2780 (вх. № 268-ПДД від 04.06.2018) Северодонецькою міською радою надано додаткову інформацію до Повідомлення.

2. ВІДОМОСТІ ТА ІНФОРМАЦІЯ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. НАДАВАЧ ПІДТРИМКИ

- (4) Северодонецька міська рада (93404, Луганська обл., м. Северодонецьк, бул. Дружби народів, 32, ідентифікаційний код юридичної особи 26204220).

2.2. ОТРИМУВАЧІ ПІДТРИМКИ

- (5) Суб'єкти господарювання.

2.3. МЕТА (ЦІЛЬ) ПІДТРИМКИ

- (6) Метою (ціллю) підтримки є сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим.

2.4. ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

- (7) Встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у розмірі 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати (у меншому розмірі за максимальний, передбачений Податковим кодексом України) спрямовано на зниження навантаження на платників податку на нерухоме майно.

2.5. ФОРМА ПІДТРИМКИ

- (8) Зменшення ставки податку.
- (9) Відповідно до проекту Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Северодонецької міської ради (з додатками) (далі – Положення) встановлюються ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки в розмірі нижче граничних та передбачені відповідні податкові пільги.

2.6. ПІДСТАВА ДЛЯ НАДАННЯ ПІДТРИМКИ

- (10) Проекту Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Северодонецької міської ради (з додатками).

2.7. ТРИВАЛІСТЬ ПІДТРИМКИ

- (11) 01.01.2018 – 31.12.2018

3. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРОГРАМИ

- (12) Проектом Положення з відповідними додатками (додаток 1 – «Перелік пільг», додаток 2 – «Ставки податку на нерухоме майно») передбачається встановлення ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у розмірі 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, за винятком ставки податку, яка встановлена для типу нерухомості «1110.4. Будинки дачні та садові», «1242.1. Гаражі наземні», «1242.2. Гаражі підземні» та становить 0,01 відсоток для фізичних осіб (зазначено в додатку 1 та 2 до Положення).
- (13) Пунктом 5.3 розділу V проекту Положення передбачено, що пільги податку не надаються, якщо об'єкти оподаткування використовуються їхніми власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

- (14) Проектом Положення також передбачається звільнення від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки певних видів об'єктів нерухомості, які не об'єктом оподаткування (відображено у додатку 2 до Положення).

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

- (15) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

- (16) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

- (17) Відповідно до частини другої статті 1 Закону, терміни «суб'єкт господарювання», «товар», «економічна конкуренція (конкуренція)» вживаються у Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції».

- (18) Відповідно до статті 140 Конституції України, місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.

Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

- (19) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.

- (20) Згідно зі статтею 144 Конституції України, органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.

- (21) Відповідно до пункту 24 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (22) Статтею 63 зазначеного Закону визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (23) Відповідно до статті 8 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.

До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.

До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.

- (24) Згідно зі статтею 10 Кодексу до місцевих податків належать:

- податок на майно;
- єдиний податок.

До місцевих зборів належать:

- збір за місця для паркування транспортних засобів;
- туристичний збір.

Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.

Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.

- (25) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, **встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.**
- (26) Згідно з підпунктом 266.1.1 пункту 266.1 статті 266 Кодексу платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

- (27) Підпунктом 266.2.1 пункту 266.2 статті 266 Кодексу визначено, що об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.
- (28) Відповідно до підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу не є об'єктом оподаткування:
- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);
 - об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;
 - будівлі дитячих будинків сімейного типу;
 - гуртожитки;
 - житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад;
 - об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
 - об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;
 - будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
 - будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
 - об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;
 - об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статуті (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;
 - будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;
 - об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій;
 - об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, центрів

фізичного здоров'я населення, центрів з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, а також центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, дитячо-юнацьких спортивних шкіл і спортивних споруд всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій;

- об'єкти нежитлової нерухомості баз олімпійської та параолімпійської підготовки. Перелік таких баз затверджується Кабінетом Міністрів України;
- об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або прийомним сім'ям, у яких виховується п'ять та більше дітей.

(29) Підпунктом 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу передбачено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування.

(30) Згідно з підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 Кодексу **ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості**, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що **не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

(31) Постановою Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 (далі – Постанова № 483) затверджена, зокрема, форма типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Додатками до цієї форми передбачено, що інформація щодо ставок податку відображається відповідно до класифікації будівель та споруд, а також передбачено перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих відповідно до підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу, із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

5. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ

(32) Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЕС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.

- (33) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.
- (34) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їхній розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
 - **встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.**
- (35) У розумінні статті 107 (1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (36) На захід державної допомоги поширюється стаття 107 (1) ДФЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (37) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.
- (38) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (39) Відповідно до статті 1 Закону, державна підтримка вважається державною допомогою, якщо така підтримка, крім відповідності іншим умовам, спотворює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (40) Проектом Положення, розробленим Северодонецької міською радою на підставі статті 266 Кодексу, статей 26 і 36 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та на виконання вимог Постанови № 483, передбачається встановлення ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у розмірі 0,5 відсотка, можливість зменшення якої передбачено Кодексом, а також визначені відповідні пільги щодо сплати такого податку.
- (41) Відповідно до інформації, зазначеної у Повідомленні встановлено, що для окремих галузей та/або ринків товарів, груп суб'єктів господарювання та/або окремих суб'єктів господарювання ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, не зменшуються та не надаються відповідні пільги щодо сплати податку.

- (42) Також проектом Положення не передбачається звільнення від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки тих категорій суб'єктів господарювання та/або окремих суб'єктів господарювання, які не передбачені Кодексом.
- (43) Отже, встановлення **ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки**, у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України в межах територіальної громади міста Северодонецька, не надає переваг суб'єктам господарювання та не містить вибіркового характеру.
- (44) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Співтовариства «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано зазначену позицію листом від 10.05.2018 № SESAR2018/05-02 з аналогічного повідомлення.
- (45) Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2017 року № 2-рп, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631, на підставі інформації, наданої Северодонецькою міською радою, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка (фінансування), яку буде надавати Северодонецька міська рада відповідно до проекту Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Северодонецької міської ради (з додатками), протягом 01.01.2018 – 31.12.2018 у частині встановлення в межах територіальної громади міста Северодонецька **ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки**, у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ